

er Grunden til, at hele dette Forslag er fremkommet, staaer der udtrykkelig i § 5, at Byrden skal fordeles paa de Egne, som nærmest drage Nytte af Jernbanen, altsaa ikke paa alle Egne, som drage Nytte af den, men kun paa dem, som nærmest gjøre det, og med Hensyn til den Maade, hvorpaa Forbelingen skal skee, er det ogsaa udtrykkelig sagt, at Forbelingen af den Halvpart, som skal bæres af vedkommende Egne, skal ordnes ved en særlig Lov; her synes det saa klart som muligt at være sagt, at Forbelingen paa de enkelte Egne ikke skal lægges i Ministerens Haand, men netop skee ved særlig Lov, altsaa ved Samvirken af Regjeringen og Folkets Repræsentanter fra de forskjellige Egne. Her gaar vi imidlertid en ganske anden Vej; Regjeringen vilde lægge Byrden eens paa alle Dele af Landet, men dette ere vi komne bort fra, fordi vi fandt det altfor uretfærdigt, og lægge nu alle Banskellighederne over paa Regjeringen. Denne kan unægtelig beklage sig over, at vi lægge saa Meget paa dens Skuldre, men den maa sige sig selv, at det er dens egen Skyld. Spørgsmaalet er imidlertid, om vi bør gjøre det, om det ikke er rigtigst at opsætte hele Loven, indtil vi komme sammen til Efteraaret, hvor vi da grundig kunne undersøge den fra alle Sider, efterat Regjeringen har indhentet alle de Betænkninger, der, som det fra forskjellige Sider er indbrømt, kunde og burde indhentes. Vi kunde da, naar Sagen var saaledes forberedt, ganske anderledes tage den under moden Overveielse og drøfte den i Forbindelse med Regjeringen, saa at man kommer til i selve Loven at lægge Erstatningen paa de forskjellige Egne i Forhold til den Nytte, som de drage af Jernbanen. Som jeg allerede tillod mig at paapege ved første Behandling, er dette Noget, som er skeet tidligere, s. Ex. ved Loven om Gudenaas Seilbargjørelse af Januar 1861, hvor der paalagdes Randers og Skanderborg Amtet hver 8 pCt., men Viborg Amt 30 pCt. af Udgifterne. Selsomme Fremgangsmaade kan man ogsaa følge her, men det er ikke skeet hverken i Regjeringens eller i det nu vedtagne Forslag. — Jeg troer dog, at jeg, hvis Endringsforslagene under Nr. 1 og 3 a. vedtages, kan stemme for Loven, saaledes som Omskæn-

dighederne nu ere, men vedtages de ikke, er jeg fast bestemt paa at ville stemme imod den. Naar jeg gjør dette, og man da vil sige, som det blev sagt forrige Gang af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Wintther), at man derved vilde indarbejde de jydskke Jernbaner, da maa jeg for mit Vedkommende bestemt værge mig herimod. Jeg har stemt for dem og ønsker saa fuldt som Mogen, at de maae komme istand, idet jeg indseer deres store Betydning ikke alene for Provindsen, men for hele Landet; men fordi jeg ønsker Sylland det Jernbaner, kan jeg dog umuligt være med til, som jeg troer uden nogenformelt Grund, at begaae Noget, som efter min Mening er en ligefrem Uretfærdighed, og det er en Uretfærdighed, hvad enten man seer hen til Sagen selv eller til Loven af 1861, at ville ligne Udgiften saaledes over hele Provindsen med næsten eens Byrder. Skulde det skee, at Loven forkastes, og altsaa denne formeentlige Betingelse for de jydskke Jernbaner ikke kommer tilveie i denne Samling, da seer jeg ikke Andet, end at Spørgsmaalet vil komme igjen i næste Samling og da vil kunne afgjøres paa en ganske anderledes fuldstændig og retfærdig Maade. Vi vilde da heller ikke fremkalde den Misforopielse, som unægtelig vil fremkomme, efter min Mening med Rette, og som allerede har vilst sig deri, at man baade i og udenfor denne Sal har talt om den tvingende jydskke Nødvendighed; den kan let komme til at udbrede sig omkring i Landet, og det er Noget, som vi dog heller ikke uden Grund skulde være med til at fremme.

H. M. Petersen: Hvad der især beveder os Banskelligheder ved denne Sag, er, saavidt jeg kan see, at man fra tidligere Tid har betragtet Jernbaner som noget Nyt, som noget Aparte, noget Nart. Man har ikke seet paa dem med det samme Blik som nu; nu ere de Nutidens Landeveie, der Tid efter anden vilde udvikle sig til Landets forskjellige Egne. Hadde man betragtet dem med dette Blik, da man begyndte paa dem, vilde vi ikke have havt den Bestemmelse i vore nuværende Love, som staber os disse Banskelligheder. Men nu er det engang saa, og vi maae altsaa søge